

Előfizetési feltételek.

Egy évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
nézetre egész évre 3 frt
Halmérek és korcsmá-
rok részére az Halmérek
Közövéjével együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetők
postautalvánnyal
eszközölnék.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóból.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.
többzoriért 1 1/2 kr. áz-
tendő. Bővegy minden
egyes beiktatásért 30 kr

A NYILTTÉRBE

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdető
telemes díjkezelésben
részesülnek.

kéziratok a szerkesztőséghez (Belpiacz, Samarjay-féle ház
l. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főtér, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca a 1 szám.

Felséges nép!

A francia forradalom teremtette meg
a fogalmat a nép-souverenitás elmélete
al. Magva azt jelenti, hogy az államha-
talm s az abban rejlő erkölcsi erőösszesség
az állam minden tagjából alakult nemzet-
egészet illeti.

De nekünk magyaroknak nincs szük-
ségünk a francia forradalom korszakához
fordulni, történeti jogfejlődésünk a vérszer-
ződéstől napjainkig részint gyakorlatban
vagy hogy ha ezt az elnyomás nem engedte,
legalább elvben az államhatalmat a nemzet
összeségnek tulajdonította, s Verböczy első
és legnagyobb codificatorunk is ezt az elvet
képviseli »Hármas könyvében«

A nép souverenitás elvének gyakorlati
következménye, hogy még monarchiákban
is elfogadták az elvet, hogy a király nem
kormányoz, hanem csak uralkodik, a kor-
mányzat és azzal az összes felségjogok
gyakorlata első sorban magát a nemzetet
illeti, ki azt különböző tényezők által gya-
korolja

Ezt mondja az elmélet, de nagyon jól
tudjuk, hogy az ideális állapotokra alapított
ezt az elvet meghazudtolja lépten-nyomon
a gyakorlati kivétel. A hatalmi kör külön-
böződen oszlik meg nemzet és uralkodó kö-
zött és a változatos skála megalkotásában
már nem annyira politikai tényezők, de
társadalmi mozzanatok. főképp az alkotó
erők, amelyek még a köztársasági állam-
formák között is meghazudtolják a népsou-
verenitás elvét.

És ezek a társadalmi mozzanatok azok,
amelyek bennünket közelebből érdekelnek.

Vagyon, szellemi képességek és szü-
letési előnyök azok, amelyek társadalmilag
létrehozzák azon ellentéteket, amelyek a
népsouverenitás elvét a gyakorlati életben
megvalósítani gátolják, de legfőképp a lét
kérdése az, amely a kérdést akként veti
fel, hogy minden embernek joga van az
anyag és szellemi létehez s a népfélség jo-
gának gyakorlásához.

És hogyha e tétel a mai társadalmi
rendszer mellett jóformán kivihetetlen, ak-
kor azok, kik a mai rendszer sulya alatt
görnyednek, a socialis forradalomban ke-
resnek menekvést, s felállítják a socialisták,
communisták, nihilisták, anarchisták sectáit,
amelyek a királyt éppugy készek meggyil-
kolni, mint tört döfni a szabad köztársaság
elnökének szívébe, amelyek minden pillan-
tában készek felforgatni a mai jogrendel,
társadalmi rendszert, és feltámasztani a tár-
sadalmi forradalmat minden romboló bor-
zalmaival.

És ezeknek a romboló elemeknek szol-
gálatába állanak a fennálló állami és tár-
sadalmi rendszerek erkölcstelenségei is, a
melyek a gyűlöletet, az undort táplálják a
féktelen rombolási vágygyal eltelt forra-
dalmi elemekben

S mikor azt látjuk, hogy Franciaor-
szágban az állam feje a legfőbb állami méltó-
ságot, mint egy hitvány portékát odadobja
a nép lábához, megdöbbenve kell megállan-
nunk ezen esemény előtt, megdöbbenve
még akkor is, ha ez nem Magyarországon

történik, hol még ennyire nem jutottunk,
de a fejlődés bizonyára meghozza, ha ol-
talomról nem gondoskodunk, ezt az ered-
ményt itt is, hazánkban.

Ám e megdöbbenésnél meg nem állha-
tunk — sőt inkább gondoskodniuk kell az
orvosszerekről.

Az egyik a politikai tényező, a melyre
hivatásunknál fogva ki nem terjeszkedünk,
— a mely a kormányzatban a jog, törvény,
méltányosság, tisztaság, becsület, erény,
nemes közszellem, népakarat, szabadság
érvényesülését kívánja; de annál sokkal
fontosabb, a társadalmi tényező.

A társadalom önönmaga létének ve-
szélyeztetése nélkül el nem zárkozhatik oly
irányzat meghonosítása elől, a mely az al-
sőbb társadalmi osztályok szellemi fejlődése,
anyag jövének haladását biztosítja.

A felséges nép ma már nem csak po-
litikai jogokat, hanem társadalmi, szellemi
és anyagi létet is követel!

Az államnak, a társadalomnak ma már
nem elég felfegyverkezni a fölforgatók el-
len, hanem gondoskodnia kell, mi módon
képes társadalmi létet biztosítani az alsóbb
néposztályoknak.

Két nagy kötelesség származik ebből,
a hatalmasoknak, hogy a »nép« érdekét
melegen hordják szívében, minden lehető
megtegyenek a nép fejlődése érdekében, —
a »népnek« pedig, hogy boldogulását nem
a népámitók forradalmi véresszáj izgatá-
saiban, hanem a józan életben, a munká-
ban találja, és ne feledje, hogy ebben a
harcban nemcsak jog, nemcsak érdek, ha-

TÁRCA.

EGY SZERKESZTŐ NAPLÓJÁBÓL.

— Kioldotta: Blau Kóbi. —

(A »Gömör« eredeti tárcája)

Dolgom Rozsvár városába vitt. Miután dolgaimat elvégeztem, a piaczen körülsétáltam, a régi tornyot a piac közepén megbámultam, aztán megmustráltam a püspöki palotát, a mely ellen olyan sok harci kúrt harsogott, s a honnan oly sok harci kiáltás visszhangzott, miután a két nevezetes püspöki kedvenc pudli kutyát megsimogattam, s azokat énekművészetük gyakorlására birtam, s megtanultam a fehér és fekete reverenda közti különbséget, az unalom kezdett elfogni.

Ösmeretlenül egy kis városban a szórakozás idegennek, különösen nagy havazás idején nem csekély dolog.

Még korcsmai vagy finomabb kávéházi élet sincs, ahol az ember egy ismerős utján a városi férfi közönségével tekotoria nélkül összejöhetne, összekeveredhetne, és a társalgás élénk esélyei közt az idő pergesését alig venné észre.

Ahogy a piacon körülsétáltam, mégis észre vettem pár nagy ablaktáblát, a melyeken keresztül olyan forma tárgyakat vettem észre, a melyeknek kávéházban szoktak lenni, — de a nagy füstben nem tudtam jól kivenni azokat, viszont a nagy füst a czigégnél is jobb utmu-

tató volt. Itt nem lehet más mint kávéház! Bátoran és bizton nyitottam be.

Nem csalódtam! Egy igazi kisvárosi kávéház, a melyben a notabilitásokat a vigécek, a borbélyok, faezér pinczerek, sensalok, drabantok, irnokok, dologkerülő iparosok képezik.

A társaság ugyan nem valami biztató, de egy sarokba húzódva sokszor egy rossz szindarabnál élénkebb élvezetet nyújt egy ilyen társaság képe, mozgása és többnyire hangos beszéde.

Megjelenésem társaságukat nem zavarta, úgy látszik, hogy egészen bele voltak melegedve saját szellemvilágukba.

Csak a pinczér rohant felém olyan tempóban, hogy a feje majd hogy le nem röpült vékony nyakáról, a melyet kinyújtott mint egy jó futó agár, s miután nagy grandezzaival agyon bókoltgatótt, s e közben végig recitálta: »van szerencsém üdvözölni, jó napot kívánni, csókolom kezét, alázatos szolgálja, parancsait várja szolgálja Nagyságos úr!« neki esett a téli kabátomnak, a melyet egy kecses mozdulattal rántott le, s valószínűs quadrilla lépések között vitt a közeli fogastra.

Egy theat! De előbb jöjjön, és feleljen!
A pinczér ismét csupa édes mosolyra nyult ábrázattal állt elém.

Mondja pinczér, van-e valami helyi újság?
Oh igen kérem alásan. a legújabb, hogy a kaszirnónk megszökött, vagyis jobban mondva megszöktetett egy deákt!

— Ah nem ilyen újságot kérek én!
— Nagyságod parancsára szolgálhatok egy másikkal is.

— Az éjjel először nem volt részeg ember a kávéházunkban.

— Ördög, pokol! Pinczér nyissa fel szellemének sötétjét a világosságnak és hozzon ide egy helyi újdonságot!

A pinczér elfutott és kis vártatva egy kis tányérka retekkel tért vissza!

— Tessék uram! helyi újdonság; a tél dacára a püspöki kert melegágyaiból került ki, s valódi helyi raritást képez!

— Ez már mégis borzasztó! ordítam, Nyomatott helyi újságot kérek.

— Ah! Értem már. Mert kérem azt a bizonyos papírt mi másra szoktuk használni és nem olvasni! Hiszen a mi itt megjelenik, azt mi előbb tudjuk! A napihirek itt a kávéházban összpontosulnak, — vezérczikkek és tárcaczikkek pedig a vidéki hírlapírók közlönyében, a melyet egy úr szokott idehozni, s sokszor itt felejteti. Abban én már előre olvasom a nagy cikkeket.

— Hallja pinczér, maga elmés csövegő — de az újságot most már látni akarom!

Hozta is nyomban, lobogtatva, mint egy harci lobogót.

Az első dolgom volt a felelős szerkesztő nevét nézni.

Krasznamorgót találtam! Nem hallottam nevét még soha sem!

— Hallja pinczér! ki az a Krasznamorgó?

— Kérem alásan azt senki sem tudja!

— Hogy—hogy lehet az?!

— Kérem alásan ez egy átnév, egy róka-lyuk, — s ha a róka veszedelemben van, bebü-

nem erkölcs és vallás is vezérlő szellemei kell hogy legyenek.

Hatalom gondolj a népre és nép dolgozókkal létedért!

Így ölhet fel bennünket mindnyájunkat a »felséges nép« fogalma.

A várgedei hitelszövetkezet.

Mint lapunk mult számában megírtuk, a Várgeden létesítendő hitelszövetkezet gyorsan közeledik a megvalósulás felé.

E hó 13-án volt az értekezlet, a mikor is körülbelül 180 kisgazda jelent meg Várgedéről, Kerekgedéről, G. Kisfaludról, Kis-Gömöriről és Baloghfalváról.

Stojkovits Emil, mint az egész mozgalom megindítója és vezetője, élénk színekkel ecsetelte az egybegyűlt kisgazdák előtt a mostani nehéz helyzetet, melynek egyik fő oka a rossz hitelviszonyokban keresendő. Azon körülmény, hogy a gazdaközönségnél személyi hitelről szó alig lehet, roppant nagy súlytalan nehezíti a kisgazdák vállaira. Ezt, a személyi hitelt pótolni van hivatva a hitelszövetkezet.

Kifejtette egyuttal apróra a hitelszövetkezetek jelentőségét:

Nyílt, világos és a nép felfogásához mért előadása lelkes viszhangra talált a gazdaközönség körében, — úgy hogy a Várgeden 10.000 frt tőkével létesítendő hitelszövetkezet megalakulása 200 üzletrészszerrel az értekezlet által elhatározottat.

Örömmel iktatjuk ide, hogy cikkünk nyomán támadt elhatározást oly gyorsan követte a tett. Örömmel emlékezünk meg erről az esetről főképp azért, mert élő tanúságot tesz ez arról, hogy népünkben nem hiányzik a hajlam saját érdekének istápolására közgazdasági aktiókba lépni, csak vezetőre van szüksége. Várgeden akadt egy olyan földbirtokos, katonamester, huszárfőhadnagy, ki élénk bizonyosságát adta annak, hogy a huszár-atilla alatt is nemes és a nép jóléte, boldogulásáért érdeklődő meleg szív dobog. — Idegenül jött ide megyénkbe, s most már a miénk nemcsak azért, mert megyénkben egy jókora darab földet bír, hanem azért mert a megyében a megye fiai érdekét szolgáló intézmények megvalósításán fáradozik. Nem szeretjük az egyéni kultust, de kötelességünk a megyei közélet férfiai pályafutása kezdetén bemutatni, és tesszük ezt nemcsak az érdem elismeréséért, hanem hogy felhívjuk a megye földesurait, lelkeszeit, tanítóit, hogy a nép ügyét karolják fel melegen, s álljanak élére közsegeikben a hitelszövetkezetek megteremtését célzó mozgalmaknak. Indítsák meg az aktiót, jobb ma, mint holnap, mindennap helyrehozhatatlan mulasztást képez. Ma már a vagyon és szellemi képesség, állás nagy társadalmi kötelességet is rónak az egyesre, a melyek a társadalmi elemek tőkélyesbitésére vonatko-

zunk az egyik lyukon, s míg a vadász fegyverével ott várja, a másik lyukon kibújik! És eltűnik! Hát kérem uram, pedig könnyű volna ezt a rókat lelőni, csak a rókatanya mindkét lyukát kellenne elállani!

A kaczagás elementáris erővel tört utat keblemből.

De olvassunk egy cikket! — »A fellegvári uradalom eddigi tisztartóját Gavallér Gábort áthelyezték! Vége a terített asztalnak. — Földesura ez által alapos kritikának lesz kitéve!« stb.

Meglépetve tettem le az újságot, ehhez már ismét helyi kommentár kell!

— Hallja csak pinczér! Mit jelent ez a cikk itt?

— Az uram, azt jelenti, hogy vége a potyanak!«

Erre már nevető görcsök vettek elő! De lassunk gondoltam, egy napihirt!

»Gróf Manóffy egy évás Pistike fiával városunk közelében levő pompás kastélyába megérkezett, s a kis gróf azonnal megkezdte tanulmányait nyelvmesterétől, Anna dajkától az emberi beszéd tudományából.«

No ez ismét olyan hír, amihez helyi kommentár kell!

— Mondja csak pinczér! Itt ez a hír mit jelent?

— Kérem alásan ez azt jelenti, hogy a titkos szerkesztő úr orvos szabad óráiban, s ilyenkor ő szokta krisztizolni a kis grótot, s azért van iránta annyi figyelemmel és szeretettel, hogy még az újságba is kiírja.

Nevetve csaptam el az újságot! — Elég! Gondolám, mert megpukkadok a nevetéstől. Az unalomtól nem kell félni, van min kaczagni egész nap!

S mulatságos gondolataim kézt az idő hamar elmúlt indulásig, s Rozsváron utolsó gondolatom az volt, hogy legközelebb róka vadászatra indulok.

nak, és ezen kötelesség közt az első a magyarság legerősebb oszlopa, a földmivelő nép támogatása.

De szeretett népünk! Lapunk jár majd minden községbe, a téli estéken sokszor szerettek magatoknak tanulságos szórakozást belőle, vegyétek szívekre, hogy nektek is öntudatra kell ébrednetek, fel kell ösmerni érdeketeket, mozduljatok meg, forduljatok bizalommal azokhoz, kik vezérek lehetnek, kérjétek meg őket, hogy álljanak mozgalmaitok élére, s vezessenek benneteket azon az uton, a mely boldogulástokat képezheti.

Ezt a felhívást intézzük népünkhöz, hisszük, hogy megértik, s Várgede, Kis-Gömör, Kerekgede, Goriva-Kisfalud, Balogfalva, Simonyi nem fognak sokáig e nagyszerű törekvésben egyedül állani.

De hisszük azt is, hogy nem fog sokáig egyedül lenni a népért való gondoskodásban Stojkovits Emil várgedei földbirtokos sem, kiről tudjuk azt, hogy bármely községnek is szívesen szolgál támogatással.

A megtámadott erény.

Eddig is tudtuk azt, hogy gróf Andrásy Dénes és neje a grófné ő méltóságai a tettekben érvényesülő hazafiság és az erényekben megnyilatkozó jótékonykodás hívei, de az eset, hogy a »Rozsnyói Híradó« egy közlemény! tett közzé, amelyben olyképp van a grófi földesur feltüntetve, mint aki nimbusát tisztje által gyakorolt vendéglátás által tartotta fenn és biztosította hazafisága feletti diskussiv távolmaradását, amely sértő nyilatkozatra az uradalom tisztikara a közvélemény és illetékes sajtó egyhangú helyeslése közt adta meg a méltó választ mult számunkban, ismételjük ez az eset arra indított bennünket, hogy a grófi pár jótékonyága felül közlelbi adatokat szerezzünk be, — hazafisága tekintetében egy sor irás is felesleges lévén, annyira köztudomásu az, hogy gróf Andrásy Dénes a hazafiság mily példányszerű alakja, kinek érzelmeiben osztozik grófi neje, s kik mindenütt ott vannak, hol a hazafiság nem csak pusztá érzés, de a tettekben nyer maradandó emléket. Nem is szorul a gróf e téren védelemre, hisz édes atyjának, édes anyjának véreből virágzott ki a szép virág. Ám lehet, hogy bármennyire is ösmeretes a grófi pár jótékonyága, mégis annak igazi képét a közönség nagy része nem ösmeri. Nem sajnáltuk tehát a fáradságot, hogy a közvélemény kellő tájékoztatása végett a nemes tettek halmazáról minél alaposabban meggyőződjünk. És az eredmény meglepő volt. Az évek hosszú során a grófi pár által gyakorolt jótékonykodás oly nagy arányu, hogy e lap kerete szűk az ezrekre és ezrekre menő jótétemények feljegyzésére, de nem kívánjuk ezt tenni, ismerve gróf Andrásy Dénes nemes elvét, ki a jót nem csillogásaért, de az abban rejlő nemes erkölcsi boldogságért teszi.

A grófi pár bőkezű jóságával ott terem, a hol a szűkölködő szegényekről, elhagyott árvákról özvegyekről, nyomorgó lényekről, a sorssal küzdő magyar írókról, egyházakról, iskolákról, egyesületekről, a szabadságharc bajnokairól, avagy árvaságra jutott családokról van szó. Hogy a grófné is mennyi kegyelettel csügg a magyar nemzeti történelmi nemzeti nagyságain, annak a mult évben is bizonyítékát adta, midőn a sok között Pöltenberg, 48—49-ik honvédtábornoknak a grófi birtokon szegénységben élő két nőrokonának folyamodás nélkül 500 500 frtot, összesen 1000 frtot adott. De hogy mily nagy merészt gróf Andrásy Dénes és neje jótékonyága, arra nézve egy kis tájékoztatást szolgáltathat, ha 1895. január 1-től 1895. január 15-ig kiadott kegyadományokat ide iktatjuk:

- a) az orsz. díjnegyletnek folyamodásra 20 frt,
- b) egy magyar beteg írónak 100 »
- c) iparosok orsz. együletének részlet 5 »
- d) Gócs ev. hitközség iskolájának 500 »
- e) Somos község tűzkárvallottainak 300 »
- f) egy orvosnövendéknek vizsgákra 200 »
- g) lassupataki rétbérlőknek a mult évi rozsz termés miatt 200 frt bérléteből visszaküldött 150 »
- h) egy nyomorék pórléánynak folyamodás nélkül 150 »
- i) egy szegény postakezelő nőnek, folyamodás nélkül cautióra 200 »
- k) egy szegény özvegynek foly. nélkül 200 »

15 nap jótékonyága 1828 frttal, tehát kevés híján 2000 frttal van képviselve. És hogyha 2 hét annyi jótékonyágot mutat fel, vajjon mennyi jótett, mennyi sok ezer és ezer forint jut a jótékonyágnak egy év alatt?

Megbűvölve állunk az erények ezen ideális nagysága előtt, ahol a vagyon birtokosa jóformán csak letéteményesnek tekinti magát javaira nézve, a melyből a társadalmnak és az egyeseknek juttatja az orozslánrészt.

Es a mai világ léha elkeresésodását mi sem mutatja jobban, mint hogy akad újság, mely

alkalmat nyújt arra, hogy az erény nyilvános támadásnak, a közvélemény félrevezetésének legyen kitéve.

A sajtó ily elfajultságával szemben ami feladatunk nem a cikkíróval foglalkozni, hanem tiltakozni az ellen, hogy egy lap ily fajta közleményeknek helyt adjon, mert egy lapnak végre van felelős szerkesztője, kinek tudni kell, mi való lapba és mi nem.

Az első bál.

Carnevall herczeg megérkezett, a farsangi életet a rimaszombati kath. olvasókör mulatsága nyitotta meg folyó hó 13-án. Hasábkokat lehetne írni a kitűnően sikerült táncmulatságról, de helyszüke miatt csak röviden vagyunk kénytelenek arról megemlékezni. Visszatekintve a multra, midőn ezen sokak által hánytorgatott egylet megalakult, legtöbben azon nézetben voltak, hogy a szigorú vallás különbsége válaszfalat fog vonni a más felekezetekkel szemben; a jelen azonban egészen mást igazol, tudomásunk van arról, hogy a kath. olvasó-egylet örömmel veszi be valláskülönbség nélkül embertársait az egylet kebelébe, s már is számtalan más felekezeti taggal dicsekedik és osztja meg szórakozását a kör helyiségében. Leginkább bizonyítja ebbeli állításainkat a szépen haladó kör első táncesteté, ott láttuk városunk legtöbbször vallás és rangkülönbség nélkül, sőt a szomszédos Nógrádmegye is tudomást szerezve a megtartandó estélyről, három eleven tánczóval képviseltette magát.

Bármennyire is takarékoskodunk a helylyel, nem mulaszthatjuk el a legnagyobb elismeréssel meg ne emlékezni arról a pártalan előzékenységre és figyelemre, melyet Molnár Lajosné ő nagysága, a legműveltebb előkelő nő a bálványai — és kedvesleánya dr. Kálniczky né ő nagysága a vicze bálványai tisztet betöltötték. Határtalan szívéllyességre és leereszkedéssel mutattak be maguknak mindenkit és a legönzetlenebb csevegéssel vegyültek a tánczó polgárok közé, kik siettek hódolatukat nyilvánítani az előkelő hölgyek előtt. Valóban jól esett hallanunk, amint a szerénykedő fiataliságot tánczra buzdították, sőt dr. Kálniczky né ő nagysága maga jó példával járt elő s végigtánczolta az összes négyeseket, keringőket, s Isten tudja hány csárdást, volt is ennek eredménye, mert csak az tudja elmondani, hogy mily felségesen sikerült ezen mulatság, ki abban részt vett. Igyekeztünk össze írni a jelenvoltakat, de biz az nem sikerült, a négyeseket 40 pár tánczolta, a csárdásokat talán még több — kivilágos kiviraditig.

Jelen voltak a jó mamák szép lányakkal, a fényes, világított és izléssel diszitett terem a nyüzsgő földi gyémántokkal egy túlvilági élethez hasonlított. A szépen rendezett coloneban egy élő virágfüzért helyettesítettek, melynek minden egyes tagja megtalálja elnevezését a botanikában; hogy ki volt a legszebb és kit illet meg a szépség almája? Itéljenek a jelenvoltak! Szerkesztőségünk jelen volt tagja egy kis barnának nyújtja azt! Eljen a rendezőség! —

A bál bevétel volt 282 frt 30 kr., kiadás 182 frt 30 kr., tiszta jövedelem 100 frt.

A letört virág.

Csendes és zajtalanra vált a szendrői Török jános ősi czimeres kastélya, a megyebeli nemes rokonság és az egykori jobbágyok gyermeke csak fájdalmasan tud feltekinteni arra a komor falakra, a hol egykor a legvidámabb élettel hangzottak fel a vendég előtt mindig nyitva lévő termek.

A pór nép vérző szívvel osztozik földesuruk és esaládja fájdalmában, mert nincs többé a leereszkedő szívéllyes drága kisasszony, — az éhét és szomját esillapító vándor koldus könnyes szemekkel biezeg ki az adakozó udvarból, s megtört kebelével indul neki a fenkéjázó világnak, mert kimúlt és elköltözött az anyagi lény, ki annyiszor hullatott alamizsnát kérés kezeibe!

Sivár pusztai várra változott át az a kis paradicsom, a hol a legboldogtalanabb szülők gyermeke viruló élete első perczében gondolta a pázsitot, öntözte a szerény ibolyát, oltotta gatta a szineskedő illatos rózsák ezreit, együtt csiesergett a vig dallos madársereggel, együtt mosolygott kedves virágaival, elmélázva hallgatta olykor-olykor a lombok susogását, s ábrándképeket alkotott magának a boldog jövőről. És most? Minden megváltozott! Velünk együtt gyászol a nagy természet, hőlépel berítja a drága földet, melyet már csak a keves hozzáértőzők fagyos könyei áztatnak, — zordon sűrű köd borult a kedves otthonra, melyen át nem képes többé szemünk felfedezni a fényes nap sugarát. Megboldogult! Elköltözött közülünk a bájos földilény: Török Évike!

Letört a virágok legszebbike, lehullott és elhervadt a bál termek virág-pompájának nyíló üde rózsabimbója! Megszűnt élni, s csak a drága emlékezet és a kegyelet engedi már meg nekünk arra a lényre gondolni, kit egykoron rajongással vett körül az udvarlók hada. — visszaemlékezni kinek lábai elé helyezték a földi hódolat koszorúját, vissza gondolni arra az ábrándos lényre, ki előtt megbűvölve hajtott fejet a férfi büszkeség.

Ismerem a drága lényt, — az életkedvtől duzzadó élni vágyó fiatal leányt; boldog volt ő, kimondhatatlan boldog mindaddig, míg nem sorvasztá keblét az átkos kór, s midőn már nem remélt menekést a földi szenvedésektől, nyugalmat és üdülést a pálmák és thulyák árnyékában keresett; de ez sem segített fájdalmát csillapítani; a leghatalmasabb Úr — az Istenhez folyamodott tehát és a vallásban keresett vigaszt, de az angyalok megirigyelték tőlünk a teremtés koronáját s égbe ragadták közülünk. Földi szenvedését megadással, panasz nélkül viselte, megnyugvással fogadta martír sorsát, maig nem a rideg halál könyörült rajta, s elrabolta egy boldog vélegény legdrágább kincsét, legbájosabb aráját!

Lehetne-e nekünk megnyugvással fogadni az ilyen földi igazságtalanságot? Nem! Számtalan vannak, kik sohasem gondolnak a holnapra, — hiszen oly verőfényes napon a viharra gondolni, mikor felettünk a kék ég lebeg, a sirt látni nyitva magunk előtt, mikor körülöttünk minden él és vigad! És ha mégis másképp szövedik az ember életének fonala, eltörpülve parányi, tehetetlen földi porszem féregnek ismerjük önmagunkat.

Ily körülmények között nem csuda, ha a leghatalmasabb hangon szólal fel bennünket a világfájdalom! Szívünk felszakad a keserűségtől és égbe kiált kegyelemért — honnan a válasz igen rövid:

»Ember küzdj és bizva bizzál!« Nyugodjunk meg tehát kedves szülők a leghatalmasabb Isten rendelkezésében, a szomorúság ne ölje meg örökre földi örömeiteket, — eső után a fényes napsugár, — a rohanó idő a legjobb orvos; ne zavarjátok meg munkásságotokat az által, hogy a hegedő-sebeket újra felszaggatjátok! Legyen a »ma« gyorsan változó »holnap«, ültessétek a jobbélre szenderültnek kedves virágait begyepesedő sírhalmára, könyörögjétek csendes pihenést számára, vérző sebeitekre pedig csepegtessen gyogyírt a kegyelmes Úr Isten!!

—n.—

H I R E K.

Terhes Pál † Amitől napok óta sokaknak szívét szállta meg az aggódás és félelem, bekövetkezett. Terhes Pál a rimaszombati ev. ref. egyház lelkésze, a gömöri egyházmegye tanácsbírája meghalt, s vele jobb létre szenderült egy férfi, kinek szerény külseje és modora alatt nemes lélek lakott. Halálával a sok kiváló intelligens férfit nyújtott Terhes nemzetség egy kiváló tagját, egész rokonsága benső szerető tagját, az árván maradt családi fészek a legjobb apát, egyházi jogi erényekben gazdag lelkészét, a közélet fáradhatatlan munkását vesztette el. Nem a hangzatos frázisok örökölték meg nemes életének nyomait, hanem a tettek, a melyekkel hazáját, egyházát, a vármegyét, városát, az egész közéletet szolgálta. Ott volt mindenütt, hol a közélet munkás emberei ott lenni szoktak, s a nemes munkában mindig az első volt. Mint egyháza lelkésze a vallásos türelem, és a képmutatás nélküli erénynek volt az apostola, a szív, tudomány és hit harmoniáját képviselte. És nemcsak az ige hirdetésében, nemcsak az egyház kormányzatában, hanem a példaadásban is az első között volt. A pártpolitika terén nem vitt ugyan szerepet, mert szelíd lelkülete a csendes munkálkodást kedvelte, de éber szellem volt, valahányszor a nemzeti ügyekről, a haladásról, a felvilágosodott liberalizmusról volt szó. Kiváló helyet foglalt el pénzintézeteinkben úgy a takarékpénztárnál, mint a népbanknál is, hol mindig a hitelnek a gazda, iparos és kereskedő osztály részére való szabadelvű alkalmazásának volt híve. Mint város-atyja a város ügyeit modern irányba igyekezett fejleszteni, mint megyebizottsági tag

a megyei ügyekben elfogulatlan bírálóként serényen működött, a rimaszombati kaszinó fejlődésében egyik éltető szellem és sok éven át pénztárnok volt, a rimaszombati nőegylet szerető pénztárnoka volt több mint tíz éven keresztül, és a jótékonyaságot emberbaráti buzgalommal szolgálta, a közművelődési egyesületnek alig volt nálánál lelkesebb bajnoka; a tanügynek alig volt lelkesebb híve, a népoktatás őszinte védője, a gimnasiumi igazgató-választmányának komoly munkás tagja volt, ki a népnevelés és gimnasium fejlesztésére jótékonyan hatott be. Ott volt ő egyzóval a közélet minden terén, hol a közügynek használni lehet. Jobblétre szenderülése annál őszintébb részvételt kelt, minél inkább volt ő nemcsak a családé, de mindnyájunké. A rokonok, tisztelők, jó barátok, nagy számban siettek részvétnyilatkozatuk által enyhíteni a megtört özvegy bánatát. Azok a testületek, melyeknek az elhunyt tagja volt, küldötséggel fejezték ki részvétüket. A középületek fekete lobogókkal hirdetik a gyászt. Az általános részvételhez mi is, amennyire lapunk zárta megengedte, hozzájárulunk, s az ég vigaszt kérjük a gyászbororult családnak, az örök, földöntúli boldogságot az elhunytak, kinek porhüvelyé nyugodjék békeben. A család a következő gyászjelentést bocsátotta ki: Özv. Terhes Pálné szül. Szabó Emma, gyermekei: Samu és Ilona; — Orbán Józsefné szül. Terhes Rózsa férjével és gyermekeivel; — Terhes Johanna; — Debreczeni Bertalané szül. Terhes Lilla férjével és gyermekeivel; özv. Fodor Gyuláné szül. Terhes Ilona gyermekeivel; Osváth Bertalan, Osváth Zoltán, Osváth Hermína, Osváth Erzsébet; özv. Turóczy Józsefné szül. Szabó Terézia dr. Szabó Samu nevelés s gyermekeivel, úgy a megok mint a számos rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik a forrón szeretett férjnek és atyának, a jó testvér, nagybátya s felejtethetlen sógornak és szerető rokonoknak: Terhes Pál rimaszombati ev. ref. lelkész, a gömöri ev. ref. egyházmegye egyházi tanácsbírájának, folyó évi január hó 18-án este 8 órakor, életének 51-ik, legboldogabb házaságának 16-ik, lelkészségének 23-ik évében rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó hó 20-án d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartásai szerint a rimaszombati sírkertben elhelyeztetni. Áldás és béke kihűlt peraira! Rimaszombat, 1895 január hó 19-én.

— **A gömörmezei atletikai klub** f. hó 19-én tartotta rendes közgyűlését Fáy István elnöke alatt, a tisztikar teljes és a tagok nagyszámu részvétele mellett. A legfőbb tárgy a költségvetési vita volt, amely bizony nem okozott oly nagy gondot az elnöknek, mint az új kormányának az állami költségvetés. A vita simán folyt, ellenzék nélkül és a költségvetés elfogadott. A tisztikar változatlanul megmaradt.

— **Kinevezés.** A kassai posta- és távirada igazgatóság az Újvároson létesített új postára, postamesterré Honéczy Irma kisasszonyt nevezte ki január 2-án.

— **Bankett.** Bruckner Ferenc az ujonnan kinevezett pénzügyi s. titkár, abból az alkalomból, hogy előléptették, — folyó hó 15-én fényes ebédet adott hivatalnoktársai és jóbarátai tiszteletére a város-kerti kioszkban, a meghívottak a legkellemesebben töltötték el a délutánt, számtalan szellemes pohárköszöntőben éltették az előléptetett közkedveltségű fiatal titkárt és a késő esteli órákig együtt mulatott a vig társaság.

— **Nőegyleti bál.** A helybeli izr. nőegylet javára az izr. ifjuság fényes bála készült. A bált régi hagyomány teszi népszerűvé, mely hagyomány a jótékonyaság ügyének előmozdítását czélul tűzi. A bál február hó 10-én fog megtartatni és a meghívottak ma bocsátja ki a rendezőség, melynek elén dr. Kármán Aladár Ernő orvos áll. A mulatság a nemes jótékonyaság szolgálatában állván, a közönség bizonyára rokonszenvvel fogja kísérni az ügyet, és tömeges látogatásával fogja előmozdítani a szegények és árvák támogatását. Megjegyezzük még azon véleményünket is, hogy nemes ügyek mindig alkalmasak a társadalom egyesítésére.

— **A polgári bárlól.** A polgári kör rokonszenves, életrevaló és a polgári társadalom fejlesztését czélzó intézmény, melynek életében felmerülő minden mozzanat alkalmas arra, hogy

a társadalom javát szívükön viselő elemek támogatását biztosítsa. Ez vezethette Schulhof Pálné, szül. Perjessy Erzsébet urhölgyet is, midőn a polgári bárlanyai tisztelet elfogadta s szeretetreméltó egyénisége által a bál sikerét nagyban biztosította. Az ő védőütsége van hivatva a védő angyal szerepére.

— **Megugrott felperes.** Egy helybeli ékszerész, kiről már egyszer megírtuk a famozus gyűrű történetét, mint halljuk nemrégiben újabb babérokat aratott. Ezuttal egy karpereczről van szó, melyet egy előkelő urnó vett évekkel előbb üzletében, s ki is látott. De az évek multak s az ékszerésznek edes merengést okoztak a régi emlékek. Így jutott észébe az előkelő urnó s a karperecz vétele. Hátha azt a szép emléket fel lehetne ujtani a valóságban, s a vételért még egyszer meglehetne kapni. Fogta magát és beperelte a régi sommás eljárás alapján az előkelő urnót, ki, mint egy igazi nagyvilági urnó nem ült föl felperes ékszerésznek, hanem szembenézett vele ügyvédje utján, s az ügyvéd ur kacsintásától annyira felmelegedett a felperes, hogy talpát a bírói szoba padlója égetni kezdte és megugrott. Különösen csiklandozta fülét az, midőn a bíró a bizonyítás eszközlése végett felszólította felperest, hogy alperes urnónek ajánlja meg az esküt. Erre csak annyit kiáltott: »Vaj geschrien« és ezzel »ment, futott, rohant« — a felperes. A kifizetett számla is megkerült utólagosan.

— **Bánffy gyermekkorából.** Bánffy Dezső vagyos, előkelő szülőktől származott, a kik sok gondot fordítottak az éles eszű fiu neveltetésére. Már az elemi iskolákban nagyon kitüntette magát, de korántsem vasszorgalmával, hanem elhatározó bátorságával. Különösen gyűlölte a »német nyelvtant« s a tanítónak ezeken a tanórákon sok keserűséget okozott. Egyszer például a tanító »Erlkönig«-ből két strófát adott fel betanulásra. A következő előadásban Bánffy Dezső szöleitotta a tanítót, az azonban szótlannul állott helyén és ismételt figyelmeztetésére sem felelt »Erlkönigből« egy szót sem. A tanító maga is restele a dolgot, mert sokat adott a Bánffy-esalád jóindulatára, mindazonáltal hivatalos szigorral szóló Bánffynak, a ki mereven nézett maga elé. Ugy látszik — ipse — hogy semmit sem tanult »Erlkönig«-ből, hiszen meg sem tudta mukkani belőle. Az önértében sértett báró-diák dacosan felelt: Ha egy strófát kellett volna csak betanulni, akkor hozzáfogtam volna, de minek erőlködjem, hogy ha az egész feladatot úgy sem bírom megtanulni. Inkább így kapjak secundát, mint akkor, ha még tanultam volna is. Jól van, leülhetsz. Ez a secunda nem fáj nekem — szólta a hetyeke diák társaihoz. — Egy másik esetet is elbeszél levelezőnk, Bánffy gyermekkeri iskolatársa: Bánffy Dezső nagyon pajkos diák volt. Ő volt az iskolában a »forradalmár«. Ha valami gonosz csíny követtetett el, a tanító rögtön felismerni vélte a Bánffy Dezső »eszméjét«. Történt egy ízben, hogy a tanító nagyon megnádpálcázta Bánffy Dezső kebelbeli barátját »kicsinyes okokból« Bánffy bosszút forralt és circularist körözött a padokban iskolatársai között ezzel a tartalommal. »Kedves barátaim, mi nem engedjük magunkat ütni, verni! mi tisztességes emberek fia vagyunk. Ezen okból gyertek ma az iskola után a »füzesbe«, a hol megtárgyaljuk az esetet — Dezső. Ugy is történt. A délutáni előadás után az iskolás-fiúk a »füzes« köré gyülekeztek, a hol Bánffy Dezső »elnökölt«. Itt kimondották »elnök indítványára« a pártütök, hogy addig nem mennek iskolába, míg a tanító meg nem kéri elnászpárgolt társukat. Nagyot bámult másnap a tanító, mikor üres volt az iskola: egyetlen tanuló sem jelent meg. Megemlítjük, hogy a tanító nem kérte meg a vesszőzött tanulókat, hanem sorra járta a szülőket, a kik azután megfenyítették a lázadó strájkolókat.

— **Okos bíró.** Lapunknak egy barátja beszélt el a következő jóízű történetet. A s... i bíró mult év december elején adópénzt akart behozni a rimaszombati adóhivatalba. Amint a feledi vasuti állomáshoz ért, a vonat épen akkor indult el Rimaszombat felé. A bíró sem volt rest, hanem elkezd szaladni a vonat után kiabálva: Ájjék meg kigyelmed vonat úr, hadd ülök fel, én vagyok a s... i bíró, porciót viszek be Szombatba. No! tiszteljük az ilyen bírót!!

BÁLI!

Különös figyelembe veendő.

A legújabb, a legizlésebb kivitelű farsangi ujdonságok dus választékban, olcsó szabott árak mellett ajánlva a n. é. női- és férfi közönség részére az ujonnan megnyitott, a **Deák-Ferencz-utczában** levő nagyarányú női- és férfi divatruházban kaphatók.

Régi üzletemben az időny előhaladottsága miatt mindenféle téli árak a gyári áron alól is eladatnak.

Reisz József.

Rimaszombatban, Szijjártó-utca 62. sz. alatti udvarban létező két istálló és csűr egy, esetleg több évekre is bérebe azonnal kiadó. — Értekezhetni a tulajdonos: **Id. Sütteő István** városi közgyámmal.

5370. P. 894.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék köz-hírré teszi, hogy a m. kir. államvasutaknak a putnoki államvasúti állomás kibővítése iránti kisajátítási ügyében, a Putnok város határában fekvő putnoki 956 számú telekjegyzőkönyvben 1052 helyrajzi számú, **Osváth Kálmán, Osváth Pálné** szül: **Osváth Erzsébet, Kis Lajosné** szül: **Osváth Irma, Osváth György, Osváth Bertalan, gróf Szerényi Béla,** mint **Osváth Krisztina** jogutódja és **Osváth Judit** tulajdonát képező, a be-terjesztett tervrajzban és kártalanítási iratokban megjelölt ingatlanságra nézve, a kártalanítás megkezdése határnapjául az 1895. évi január hó 28-ik napjának d. e. 10 óráját tűzte ki, Putnok város közházánál, a mely határnapra és időre az összes érdekeltek oly figyelmeztetéssel idéztetnek meg, hogy elmaradásuk, a kártalanítás feletti érdemleges határozást, s meghozatalát nem fogja gátolni.

Rimaszombat kir. törvényszék, 1894 évi december hó 31-én.

Feled,
k. t. jegyző.

Kubinyi Aladár,
k. t. elnök.

Árlejtési hirdetmény.

A Gömörvármegyei tekintetes közigazgatási bizottságnak 1894-ik évi október hó 8-án 1498 szám alatt kelt határozata értelmében a vármegyén átvonuló kőutak 1895. 1896. 1897. és 1898. évekbeni fentartásához szükséges

kő- és kavics anyag szállítása

vállalati uton biztosítandó lévén, e célra évenként és járasonként következő átlagos fedanyag mennyiségek és költségösszegek irányoztattak elő; Nevezetesen:

I. A rozsnói járásban	2350	kétköbm. rak.	8794	frt — kr.
II. A n.-röcsei	2330	>	9759	frt 50 kr.
III. A tornallyai	2450	>	10147	frt — kr.
IV. A rimaszécsi	1520	>	7472	frt 30 kr.
V. A r.-szombati	2150	>	9062	frt 70 kr.
Főösszeg:	10800	>	45235	frt 50 kr.

A felsorolt fedanyag előállításának vállalkozás utján biztosítása céljából alábbi határnapokon és helyeken nyilvános árlejtési tárgyalások fognak tartatni és pedig:

1. Azok részére, kik az összes utvonalon szükséges fedanyag szállítására vállalkozni szándékoznak, csakis irásos ajánlatok elfogása mellett, az alispáni hivatalnál 1895. évi február hó 4-ik napjának délelőtti 10 órakor.

2. Azok részére pedig, kik egyes járásokra vagy csak egyes utvonalaikra óhajtanak pályázni, irásos és szóbeli ajánlatok elfogadása mellett mindenkor az illető határnap délelőtti 9 órájáig és pedig:

a) A rima zombati járásra nézve a kir. államépítészeti hivatal helyiségében Rimaszombatban 1895. évi január hó 28-án.

b) A rimaszécsi járásra nézve a szolgabírói hivatalnál Feleden 1895. évi január hó 29-án.

c) A tornallyai járásra nézve a szolgabírói hivatalnál Tornallyán 1895. évi január hó 30-án.

d) A rozsnói járásra nézve a szolgabírói hivatalnál Rozsnón 1895. évi január hó 31-én.

e) A nagy-röcsei járásra nézve a szolgabírói hivatalnál Jolsván 1895. évi február hó 1-én.

A versenyzni óhajók felhívattak, hogy a fentebbi szállítás elvállalására vonatkozó és az előirányzott összegek után számítandó 5 százalékos bányapénzzel ellátott zárt irásos ajánlatokat az alispáni hivatalnál 1895. évi február hó 4-ikének délelőtti 10 órájáig, a járási szolgabírói hivatalnál pedig az illető határnap délelőtti 9 órájáig annnyival inkább beadni igyekezzenek, mivel a később érkezett vagy távirati uton feladott ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

Az irásilag tett ajánlatokban és azok boritékán világosan megjelölendő az utvonalak, melyekre az ajánlat szől: kiirandó továbbá az ajánlat boritékán a mellékelt bányapénz összege is és az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatokban az árlejtéshez szükséges számlák számokkal és betűkkel világosan megjelölendő.

Az egyes járásokra vagy egyes utvonalaikra szóbelileg árlejtési tárgyalások megkezdésekor világosan megnevezni azon járást vagy utvonalaikat, melyeken a fedanyagot előállítani hajlandók, továbbá tartoznak az előirányzott összeg 5 százalékos bányapénz gyanánt az árlejtési bizottságnál letenni.

Fenti fedanyag szállítására pályázhatnak egyes megbízható vállalkozók épügy, valamint az illető utmenti községek, mint erkölcsi testületek és egyes községi lakosok is. Fent kimutatott költségekben csak a fedanyag termelése; a kijelölendő helyekre való kiszállítása, elaprózása és előírt méretű egy esetleg két köbméteres rakásokba való felhalmozásának költségei foglaltatnak, a bányabérek fizetése és a kiszállított fedanyag elterítése nem a vállalkozót, hanem a vármegyét illeti.

Minden ajánlattevő 4 hétig kötve macad tett ajánlatához, miért is a bányapénz, csak az összes ajánlatok megbirálása és azok feletti végleges elhatározása után fog azoknak visszaadni, kiknek ajánlata nem fogadlatott el, azok pedig kiknek ajánlata elfogadtatik, bányapénzökét a vállalati összeg 10 százaléka ra kiesésztieni kötelesek.

A szóban forgó fedanyag szállítására vonatkozó előmért s költségvetés, részletes szállítási feltételek és szerződési minta a Gömörvármegyei kir. államépítészeti hivatalnál Rimaszombatban, valamint a fentnevezett járási szolgabírói hivatalnál a rendes hivatalos órákban megtekinthetők. — Rimaszombat 1895. január 4-én.

Bornemisza s k. alispán.

A rimaszécsi járás főszolgabírájától.

3818/I. 1894

Árverési hirdetmény.

Gömörmegye tekintetes közigazgatási, erdészeti albizottságának 730—894. számú határozatával Détért község volt urbéres közönsége tulajdonát képező s a rimaszombati m. kir. központi erdőgazdálkodás által mintegy 495. kataszteri hold területűnek talált s az egész területen 0.7. zárlatu, 0.9. részben 50—80 éves bükkös és 0.1. részben 80—100 éves tölgyes, szórványosan cserfákból álló, mintegy 3960 m. mennyiségűnek talált és 3960 frt értékre becsült erdőterületen lévő fa-állomány nyilvános árverésen való eladása rendeltetvén el. ezen árverés megtartására határidőül 1895. évi január hó 30. napjának délelőtti 10 órája Détért község házához kitézetik.

Árverési feltételek:

1. Kikiáltási ár 3696 frt osztr. ért.
2. A kihasználandó erdőnek határvonalai a kezelő m. kir. erdőtiszt által természetben kijelölendő lesznek.
3. A kihasználás a megkezdéstől számított második év végével teljesen befejezendő, mely idő alatt a termelt anyagok az erdőből kiszállítandók — megjegyeztetvén, hogy a kihasználás csak akkor veheti kezdetét, ha volt urbéres által az özv. **Biró Bertalannétől** megvásárolni szándékolt legelő terület megvétele iránt az adás-vételi szerződés jogérvényesen megkötött.
4. Ezen erdőben a legeltetés már betiltva lévén, köteles vevő az erdőben a községi bíró által kimutatandó szembetűnő helyeken saját költségén tilalom-jelző táblákat állíttatni.
5. Kihhasználás alkalmával a nem használható fiatal fák és tuskék is tőből kivágandók és az összes fatömeg az erdőből a kihasználás megkezdését követő év végéig kiszállítandó.
6. A fadóntés és szállítás által megrongált vagy megsemmisített határjelek és mérési pontok a kihasználó által saját költségén azonnal jókarba hozandók.
7. A vételár az árverés után egész összegben egyszerre kifizetendő az árverést vezető szolgabíró kezébe.
8. Az árverelő által az árverés kezdete előtt a kikiáltási árnak megfelelő 10% bányapénz az árverést vezető szolgabíró kezébe fizetendő, s az árverés után vevő bányapénze a vételárba tudatik, a többi árverelőnek pedig visszaadni fog.
9. Vevő a kihasználás folytán netalan általa okozható károkért teljes felelősséget vállalni köteles.

Feled, 1895. január 10.

A főszolgabíró helyett:

A L M Á S S Y,
szolgabíró

Négy regény ingyen!

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A »Képes Családi Lapok« jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi barátja

Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s ugy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A »Hölgyek Lapja« című melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára.

A »Regénymelléklet« évente négy diszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes boritékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen 4 frt.

A »Borték« tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszóval a »Képes Családi Lapok« a legértelmesebb, a legélénkebb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művek esetének köszönik létüket. A »Hölgyek Lapja« mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

»Házmár és társa« regény Beniczkyne Bajza Lenkétől; »Ujév« költemény Ábrányi Emiltől; »A befelé fordított kép« novella Muray Károlytól; »A nő feladata« dr. Turnowsky Mórtól; »A sötét világ« Tolnay Lajostól; »Az ifjú anya« költemény Dr. Feleky Sándortól; »Az álom« G. Diószeghy Mórtól; »Bál után« Mészáros Sándortól; »Az időről« szatira Jambor Lajostól; »A szép színésznő« regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

A »Hölgyek Lapja« című divat- s »Regénymelléklettel« együtt
Egész évre 6 frt — kr.,
Fél évre 3 frt —
Negyed évre 1 frt 50 kr.

A »Képes Családi Lapok« hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

Aki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül »egy diszes emlékkönyvet« küldünk.

Aki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; aki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak 2 regényt küldünk elismerésül, jeleül és aki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

A »Képes Családi Lapok«

kiadóhivatala

Budapest, Vadász-utca 14. saját házában.